

Vaším objektivem

MF DNES přináší snímky čtenářů z internetového fotoalba rajce.idnes.cz. Dnes jde o záběry velikonočních Krkonoš. Zatímco v nížinách je už jaro, na horách stále panuje tuhá zima

Sluníčko a čerstvý sníh Ačkoliv v údolí už je jaro, v Krkonoších na Velikonoce napadl čerstvý sníh.

4 x foto: Jaroslava Beldová; http://jarbel.rajce.idnes.cz/

Autorka snímků se za fotografiemi vypravila svou obvyklou cestou: Rokytnickou lanovkou na Lysou, Harrachovy kameny, Mohylu Vrbaty a Hanče, okolo Labské boudy ke Sněžným jamám a pak zpět do Harrachova.

V kombinaci se slunečným počasím nabízejí nyní zasněžené krkonošské kopce nádhernou podívanou.

Sněhu je pořád dost. Třeba na sjezdovkách v Harrachově ho leží až půl metru.

Fórum čtenářů

výběr z dopisů, kráceno

Vaše názory nás zajímají

Pište, volejte, mailujte vaše názory na redlib@mfdnes.cz, MF DNES, OC Fórum Liberec, Soukenné nám. 2/669, 460 01 Liberec, telefon 488 123 111. Diskutovat můžete na internetové stránce liberec.idnes.cz. Vlastní autorský blog si můžete založit na adrese blog.idnes.cz.

Jde o historický milník v dějinách Jablonce

Reagujeme na glosu Jana Stránského - MF DNES 6. 4. 2012 „Tak máme v Jablonci primátora. Hurá?“. Zapsání Jablonce nad Nisou do seznamu statutárních měst České republiky je jednoznačně jeden z historických milníků v dějinách města. Dá se srovnat s povýšením Jablonce na městys či později na město. Obě zmíněná povýšení s sebou nesla jistě nemalé výhody a znamenala další rozvoj města. Titul statutární město již není co do konkrétního přínosu tak významný, nicméně zařazení na prestižní seznam nejvýznamnějších sídel v České republice si svou pozornost jistě zaslouží. A pro mnohé Jablončany je příjemné, jsou na své město hrdí. Zmíněné dějinné události byly obyvateli města vždy oslavovány, konala se slavnostní shromáždění s projevy představitelů města, bohoslužby a veselice. Zpráva o povýšení kteréhokoliv sídla se vždy nesla od úst k ústům. V 21. století se informace šíří velmi rychle díky tištěným i elektronickým médiím a je to tak dobře. Žádné speciální slavnosti ve městě neplánujeme, nicméně připomenout si tuto událost je více než vhodné, a to nejen z historického hlediska, proto se k tomuto tématu budeme vracet při vhodných příležitostech v průběhu celého roku. O zařazení mezi statutární města Jablonce usiloval celkem třikrát, poprvé to bylo hned po revo-

luci počátkem 90. let. Tento poslední návrh vzešel ze Senátu Parlamentu ČR. Zastupitelstvo města 26. ledna 2012 odsouhlasilo naprostou většinou přítomných zastupitelů návrh na zařazení Jablonce do seznamu statutárních měst. Za Jablonce (a Prostějov) se postavila i většina poslanců a Poslanecká sněmovna PCR rozšíření seznamu odhlasovala 8. února 2012. Stejně jako městský znak, je i řetěz mezi městskou insignií a do Jablonce patří v nezměněné podobě od roku 2006. Změna titulu představitelů města není důvodem ke změně insignií, primátor Beitl je tedy již třetím představitel města v řadě, který řetěz nosí.

Markéta Hozová

komunikace s médií, kancelář primátora

Nepotřebujeme spasitele

Jan Korytář si pobryndal tričko další aférou, tentokrát ze zákulisí civilní služby ve „své“ neziskovce, a teď, babo, raď, jak skvrnu nevidět. Jedni vrtí hlavou, jak je to divné, že se tak čistotný chlapec mohl umazat, a čert ví, jestli ho nepobryndal někdo jiný. Jiní zase, že nastala sezona vyhrabávání špinavého prádla, a tak se hodí každý kousek, byť skvrnku by na něm jeden hledal mikroskopem. Další na to jdou z gruntu a vedle trička vyvěsí montérky od mouro, aby předvedli, co je opravdická špína. Jenže skvrnka je skvrnka a ten, kdo je dbalý čistoty, by si jí měl za prvé všimnout a zastydět se, že je špindíra, a za druhé by se měl pokusit tričko vyprat. A toho jsme se od Jana Korytáře zatím nedočkali. Přesto to není důvod jej zatracovat, tak jak on zatracuje jiné a nehlídá přitom nalevo, napravo. Je to ale příležitost, aby si mnozí jeho věrní ve svých hlavách a srdcích snesli Jana Korytáře z vyššího jeho spasitelství zpátky na zem,

kam patří a kde skutečně je. Je to příležitost si přiznat, že Jan Korytář není jediným světlem na konci tunelu, že není poslední nadějí na nápravu špatné pověsti Liberce a že spoléhání na jediného posledního zachránce ve skutečnosti beznadějí posiluje. Naopak je to příležitost, abychom na světlo na konci tunelu nespolehali, ale abychom si v něm každý sám posvětili nejdříve na sebe a potom na cestu ven. Dnes tolika špatnostmi označovaná ODS a některé firmy nevládly městu 20 let z vlastní vůle, nýbrž z opakovaně vůle voličů. Byli to oni, kdo dali zelenou rozvojovým a investičním projektům za cenu zadlužení. A jsme to my všichni, kdo užívají sportovní halu, stadion u Nisy, ZUŠku, botanickou a zoologickou zahradu, divadlo nebo tramvajovou trať. A ani ona korupce nespadá z nebe a nezabaví nás jí sebeušlechtilější strana s jakkoliv dokonalými protikorupčními pravidly. Teprve až se pochlapíme a za cenu vlastní nevýhody nedáme nikdy a nikomu ani náznak úplatku a také nikdy a od nikoho ani náznak úplatku nevezmeme, protože bychom se hanbou propadli do země, dostaneme korupci do rozumných mezí. A v tom nám Jan Korytář nepomůže ani v čistém, natož v pobryndaném tričku. **Michal Hron**

Vyjadřuji podporu Korytářovi

Reaguji na na článek: „Záznam telefonátu ničí politickou kariéru bývalého primátora“ z liberecké přílohy MF DNES 3.4.2012. Politicky s bývalým primátorem nesympatizuji, ale lidsky se jej musím zastat. Z prostudovaných záznamů jeho telefonátů s civilikářem Krákorou vyplývá, že to byl Krákor, který opakovaně nedodržel domluvené podmínky. Nejdříve prosil, aby jej Korytář vzal na civilní službu,

když začal fyzicky pracovat, stěžoval si na zdravotní problémy a když jej Korytář přeřadil na fyzicky nenáročnou činnost, bojkotoval ji úplně. Korytář se jej po právu snaží přimět k plnění povinností, k nimž se jako civilikář zavázal. Korytář se v telefonátu vyjadřuje slušně a důrazně zcela v kontextu situace. Fakt, že Krákoru tenkrát neudal, mu slouží ke cti. Naopak, pokud se po letech snaží Viktor Krákoru obvinít Jana Korytáře z braní úplatku, svědčí to o dalším projevu civilikářova křivého charakteru. Problém zde měl a má evidentně Krákor, nikoliv Korytář. Věřím, že vyžadování povinností po druhých lidech se u nás nestane trestným činem a že naopak podobní stěžovateli se vyslouží oprávněné opovržení. **Vít Šlechta, Libštát**

Jak dál s tělocvičnou v Ruprechticích

Odpověď na otevřený dopis - ZŠ Sokolovská. Vážení autoři otevřeného dopisu, vážení rodiče a děti Základní školy v ulici Sokolovské, obdržela jsem Váš otevřený dopis, s některými z vás jsem se v uplynulých dnech osobně setkala, měla jsem příležitost setkat se také s některými z dětí, které zastupujete a za které hovoříte. Od některých z nich jsem také dostala dopis. Předně mi dovolu, abych řekla, jak velmi si vážím vašeho proaktivního přístupu k celé záležitosti. Jsem přesvědčena, že pokud občané berou osud věcí kolem sebe, osud města a jeho budoucnosti do svých rukou konstruktivně a pozitivní formou, je to jen dobře. V tom vidím ono občanské hnutí (a pnutí), které je pro nás, politiky, nezbytné a tolik důležité. Je pro nás podstatným signálem, ale také jakýmsi lakmusovým papírkem, nepostradatelnou

zpětnou vazbou. Ani vedení města není rádo za stav tělocvičny na ZŠ Sokolovská, o kterém píšete. Již před několika týdny, ještě před vaším dopisem, jsme se rozhodli hledat cesty, jak tuto nedobrou situaci vyřešit. Domníváme se, že je potřeba podívat se na celý projekt z širší perspektivy a přeprocovat jej tak, aby lépe odpovídal současným potřebám školy a jejich žáků, aby odpovídal současným finančním možnostem města, a také aby vhodně odrazil podmínky, které stanovuje poskytovatel evropských dotací v rámci IPRM. Přemýšlíme o tom, zda je lepší investovat finanční prostředky do stávající budovy, nebo zda by nebylo lepší vybudovat tělocvičnu novou, takřkajíc na zelené louce. Diskutujeme původní projekt a snažíme se přijít na možnosti, jak jej změnit vstříc skutečným potřebám školy a jejich žáků, aniž bychom ztratili parametry pro zařazení do projektů IPRM. A analyzujeme také situaci po konci realizace projektu, kdy bude třeba projekt „udržet“ v plánované podobě minimálně dalších pět let, což bude znamenat zvýšenou finanční zátěž pro rozpočet školy, který je již tak napjatý. Nechceme tento budoucí závazek jedním hlasováním přenést na vedení školy, to nechť si s ním poradí. To by nebylo dobré a správné. Domníváme se, že bychom se měli chovat zodpovědně a připravit komplexní projekt, který odpoví na všechny výše zmíněné otázky či podněty, a který také vhodnou formou napravit stávající nedobry stav tělocvičny. Jsem přesvědčena, že teprve s důkladně připraveným projektem, který bude systémově řešit situaci před realizací, v jejím průběhu a také po jejím dokončení, můžeme předstoupit před zastupitele Statutárního města Liberce a po-

žadat je o zařazení projektu tělocvičny ZŠ Sokolovská na indikativní seznam, což je první krok k možnosti požádat o evropské dotace. Ke svému rozhodnutí musí mít ale zastupitelé nejprve všechny relevantní informace. Velmi dobře nám k tomuto pomohly také náhody, či spíše jiný z žadatelů o tentýž dotační titul, mimochodem tentýž, kterého jste ve svém textu jako jediného uvedli. Ve svém dopise z 28. března 2012 se vzdává svého projektu, který je na indikativním seznamu, ve prospěch právě projektu tělocvičny v ZŠ Sokolovská. Není to tak jednoduché, ale pro vedení města je podstatné, že se zmenšil tlak na rozpočet všech projektů, které jsou v rámci tohoto projektu alokovány. Tento dopis přikládám ke svému pro vaši informaci. Mne osobně mrzí politikaření, které se kolem celého projektu vyvolalo, snaha některých politiků být vidět za každou cenu, namísto konstruktivního přístupu v diskusi a projednávání s vedením města. Kdyby se některý opoziční zastupitel s vedením města na toto téma dopředu bavili, mohli vědět to, co jsem napsala výše. Ráda bych proto vás ujistila, váš všechny, kdo se ozvali, ale i ty, koho osud tělocvičny na ZŠ Sokolovská zajímá, že se projektu věnujeme a že uděláme vše pro to, abychom byli úspěšní. Někdy některé věci možná trvají déle, než bychom si sami přáli, ale tak už to chodí, radost z toho sami nemáme. Někdy je ale lepší chvíli počkat, než spěchat, a udělat zbytečné chyby, které pak stojí nás všechny až moc sil, a začasť také peněz. Věřím, že již brzy všem zájemcům představíme naši vizi, jak s projektem tělocvičny na ZŠ Sokolovská v Ruprechticích pokračovat. **Martina Rosenbergová, primátorka města Liberec**

INZERCE

Nemovitosti-koupě

Koupím RD nebo chalupu v okr. CL, LB. Tel. 720 578 451, stačí sms, zavolám zpět.

Koupím

Soukromý sběratel koupí obrazy sudetských malířů W. F. Jager, K. Decker, E. Enzmann, R. Prade, R. Karasek, R. Fleissner, H. Siegmüller, E. Müller, F. Schler, K. Kaschak, H. Honich, A. Dorn, A. Kunft, F. Plischke, H. Thuma. Nabídněte na tel.: 607 554 102

Elektroniky. Koupím předválečné lampy Telefunken aj. Tel. 721 453 637

Knihy, LP, pohledy, plakáty. T: 603469105

NAXOS
Prodejna 274 m² + 2 byty + dvojgaráž
Hrádek n. Nisou, okr. Liberec
Dobrovolná dražba Termín konání: 25. 4. 2012
Předmětem dražby prodejna o výměře 274 m² v přízemí s vchodem z ulice, 2 bytové jednotky v 1. patře (3+1 s výměrou 98 m² a 1+1 s výměrou 59 m²) a dvojgaráž o výměře 57 m² - vše v bytovém domě čp. 31 na rohu ulice Tovární a Legionářů. Dům je situován v klidné části města s dobrou dopravní dostupností a kompletním připojením na inženýrské sítě. Nová střeška, nová plastová okna, částečně nové rozvody, odstraněna původní omítka - nicméně rekonstrukce nedokončena.
Nejnižší podání: 1.000.000,- Kč **Martin Stibor, 777 707 316, 257 314 251**
martinstibor@naxos.cz www.naxos.eu

Dnes je to ve vašich rukou a zítra tomu nemusí být jinak.
www.predplatne.mfdnes.cz
infolinka 225 555 522
DNES

richard MÜLLER
POTICHU TOUR 2 1/2
speciální host **DAN BARTA**
30.4.2012
LIBEREC • DK • 19:00
VSTUPENKY: www.ticketportal.cz
family Prima Frekvence 1 DNES Růžka plakátovací přechy